

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2002-2003

18 februari 2003

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ECONOMIE, LANDBOUW, WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag om uitleg van de heer Gilbert Vanleenhove tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de schatting van visbestanden

Vraag om uitleg van de heer Gilbert Vanleenhove tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over enkele visserijproblemen

Vraag om uitleg van de heer Jos De Meyer tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de operationalisering van de Grondbank

Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme

Dinsdag 18 februari 2003

WAARNEMEND VOORZITTER : De heer Roland Van Goethem

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 13.36 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Gilbert Vanleenhove tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de schatting van visbestanden

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Vanleenhove tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de schatting van visbestanden.

De heer Vanleenhove heeft het woord.

De heer Gilbert Vanleenhove : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik denk dat ik een open deur intrap als ik zeg dat er bij de vissers nogal wat ergernis bestaat over de gegevens en statistieken inzake visbestanden omdat ze sterke twijfels hebben bij de juistheid ervan. Vissers klagen erover dat zij grote hoeveelheden consumptievis overboord moeten gooien om de toegestane quota niet te overschrijden.

In dit verband heeft het Nederlandse visserij-instituut RIVO een interessant initiatief ontwikkeld. Veertig Nederlandse schol-, tong- en garnalenvissers zijn begonnen met het doorsturen van vangstgegevens naar het visserij-instituut RIVO. Ze houden elke dag bij hoeveel vis ze vangen, op welke positie en diepte en bij welke weersomstandigheden. In samenwerking met de vissers probeert het RIVO de opbrengsten te vertalen naar de grootte van de visbestanden in zee, en na te gaan welke factoren van invloed zijn op het vangstsucces. Tot nu toe werden schattingen van de visbestanden gedaan met behulp van marktgegevens en monsternames in zee. Veel vissers vinden echter dat de visserijbiologen de hoeveelheid vis in de Noordzee

onderschatten. Het RIVO-project duurt ongeveer 4 jaar en wordt gefinancierd door het Nederlandse ministerie. Naar verluidt zou dit bij de vissers nogal wat vertrouwen wekken inzake de juistheid van de gegevens die daaruit gedistilleerd worden.

Mevrouw de minister, meent u niet dat een dergelijk initiatief ook in België nuttig zou kunnen zijn? Bent u bereid om, zoals in Nederland, ook bij ons een dergelijk project te financieren?

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Mijnheer de voorzitter, collega's, het is inderdaad zo dat het RIVO een zogenaamd F-project heeft gestart met als doel de samenwerking tussen het visserijbedrijf en de visserijbiologen in Nederland te verbeteren. Deze samenwerking werd eind vorig jaar door een aantal deelnemers wel in vraag gesteld bij de bekendmaking van de voorgestelde TAC's. Het project wordt nationaal gefinancierd en had zijn oorsprong in een besluit van het ministerie, verantwoordelijk voor visserij, om in ruil voor de compensatie voor de hoge olieprijs het biologisch visserijonderzoek van het RIVO te optimaliseren.

Tegelijkertijd, maar onafhankelijk van elkaar, werd in Vlaanderen op een vrijwillige basis een identiek project gestart, waarbij het departement Zeevisserij op basis van informele contactvergaderingen met een tiental reders een afspraak had gemaakt om gedetailleerde vangstgegevens confidencieel aan de onderzoekers door te geven. Een van de markantste voorbeelden van deze samenwerking was dat ter gelegenheid van een ICES-werkgroep – de ICES is de internationale werkgroep van wetenschappers die elk jaar adviezen verstrekken voor het bepalen van de TAC's of quota – in juli op het departement voor Zeevisserij met succes een contactavond werd georganiseerd tussen de aanwezige buitenlandse visserijbiologen en een tiental Vlaamse reders die hun praktijkervaring kwamen toelich-

Dua

ten. Dit Vlaams project staat nog in de beginfase en verdere uitbreiding of verfijning kan in het vooruitzicht worden gesteld. Het project is niet gefinancierd door de overheid, noch in een specifieke contractvorm vervat. Het gaat dus om een totaal vrijwillig en spontaan initiatief tussen enkele reders en het departement Zeevisserij.

Ik wil hier voor alle duidelijkheid beklemtonen dat het nooit mijn bedoeling zal zijn om de reders die daaraan meewerken, te financieren. Het probleem, zowel bij ons als in Nederland, is immers dat er enerzijds de officiële cijfers of marktgegevens zijn die om allerlei redenen zijn wat ze zijn, terwijl anderzijds de schippers en reders beweren dat, als we ons op die marktgegevens baseren, we de voorraden in de zee onderschatten. Er verdwijnt immers veel 'niet-officiële' vis.

Dit betekent dat we twee mogelijkheden hebben. Ofwel proberen we het zo 'wit' mogelijk te maken zodat er geen discussie en geen zwarte markt bestaan, maar enkel juiste gegevens, ofwel gaan we dat officieuze circuit officialiseren en de schippers betalen om de juiste gegevens 'in den duik' door te geven aan het departement. Het probleem is dus niet eenvoudig.

Ik stel wel vast dat er een soort officieuze afspraak bestaat om de echte gegevens aan het departement door te geven zodat het dit aan de eigen meetgegevens kan toetsen. Het kan echter niet de bedoeling zijn om op die manier steun te verlenen aan vissers die hun officieuze gegevens doorgeven, naast de officiële.

Dit is wel een moeilijke discussie omdat we het eigenlijk hebben over iets waarvan we het bestaan officieel niet weten. Het valt me wel steeds op dat, naar aanleiding van de discussie over de TAC's en de quota, de visserijsector mij steeds zegt dat het om een vreselijke onderschatting gaat. Die is echter wel gebaseerd op hun eigen gegevens.

Ik hoop u in ieder geval duidelijk te hebben gemaakt dat wij, net zoals de Nederlanders, proberen om op een andere manier aan echt juiste cijfers te geraken.

De voorzitter : De heer Vanleenhove heeft het woord.

De heer Gilbert Vanleenhove : Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord.

Het is in ieder geval zo dat, als men een dergelijk systeem op een of andere manier waardeert, bijvoorbeeld via een morele waardering zoals dit vandaag het geval is zonder dat daar iets financieels tegenover wordt gesteld, men wellicht beide systemen naast elkaar zal moeten behouden.

Het klopt dat er officiële en officieuze cijfers zijn. Om vertrouwen in de sector te scheppen, moet het een niet gelaten worden voor het ander. Of de reders vergoed moeten worden, is van secundair belang. Belangrijkste is dat het gebeurt. Ik ben erover verheugd dat in Vlaanderen een dergelijk initiatief wordt genomen. Het zou wel structureel mogen worden gemaakt, in plaats van louter op vrijwillige basis.

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : De enige structurele oplossing is ervoor zorgen dat er maar één soort cijfers circuleert, met name de echte. Er is een discussie tussen de beroepsvissers en de sportvissers over het opleggen van beperkingen aan de officiële visserij. In Vlaanderen zijn de zeehengelaars relatief belangrijk omdat onze vloot minder belangrijk is. Het is helemaal niet duidelijk welke hoeveelheden ze opvissen. Naar het schijnt, zouden dat er nogal veel zijn. Mijn doel is om van iedereen juiste cijfers te krijgen. Dat zal op lange termijn in het voordeel zijn van de vissers. Op die manier zullen we de visbestanden niet onderschatten.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Gilbert Vanleenhove tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over enkele visserijproblemen

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Vanleenhove tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over enkele visserijproblemen.

De heer Vanleenhove heeft het woord.

De heer Gilbert Vanleenhove : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, de heer Arnold Van Aperen heeft in de Kamer in juli 2000 een vraag gesteld aan voormalig federaal minister Gabriels over het instellen van een ecologische 6-mijlszone in de warrelnetvisserij, de mariene zones en de

Vanleenhove

windmolenparken. Uit het antwoord van de minister kwamen een aantal belangrijke facetten naar voren. De minister zei dat de evolutie van de maatregel om de tongvangst te verbieden binnen de 3-mijlszone voor schepen van meer dan 70 brutoton, wetenschappelijk zou worden opgevolgd. Wat zijn de resultaten van de wetenschappelijke opvolging inzake het tong- en garnaalbestand ?

De minister zei ook dat de warrelnetvisserij niet moest worden gestimuleerd. Voor de collega's die niet thuis zijn in de visserij, geef ik graag wat meer uitleg over wat warrelnetvisserij is. Er wordt een rechttopstaand net in zee geplaatst met loodjes op de bodem en met vloten bovenaan. De vissen zwemmen tegen dat net aan en geraken erin verstrikt. Dergelijke visserij heeft als voordeel dat er geen doorwoeling is van de grond. Bovendien kunnen ondermaatse vissoorten gewoon door het net. Daarnaast is er ook minder brandstofgebruik en -vervuiling van vaartuigen. Mevrouw de minister, hoe staat u tegenover warrelnetvisserij ? Welke maatregelen overweegt u om een uitbreiding te verbieden of juist te stimuleren ?

Uit het antwoord van minister Gabriëls bleek ook dat de sportvisserij streng werd gereguleerd. Er zijn daar klachten over. In Groot-Brittannië bijvoorbeeld vallen schepen van minder dan 10 meter buiten het meerjarig oriëntatieprogramma. In Nederland voeren sportvissers honderden kilo's vis aan, vooral kabeljauw. Welk politiek volgt u tegenover dit kleine vlootsegment ? Overweegt u advies te vragen van het Vlaams Visserijcomité en dat aan het parlement mee te delen ?

De voorzitter : De heer Ramoudt heeft het woord.

De heer Didier Ramoudt : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, is dit al besproken op Europees niveau ? In Frankrijk wordt de warrelnetvisserij uitgebreider toegepast dan bij ons. Daar ontstaan wrijvingen over. Er wordt gezegd dat de vaartuigen de warrelnetten overvaren.

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, inzake de tongvangst binnen de 3-mijlszone is het besluit van kracht sinds 1 januari 2003. Het is nu verboden om binnen de 3-mijlszone gelijk welke visserijactiviteit uit te oefenen, behalve voor vaartuigen tot 70 brutoton. Alleen de kustvissers mogen dus nog vissen in de 3-mijlszone, omdat we dit belangrijk segment van onze visserij willen

behouden. Op die manier wordt ook de visserijdruk beperkt in die zones die belangrijke paaigebieden zijn. Dit wordt geregeld door het besluit van de Vlaamse regering van 13 december 2002.

De heer Gilbert Vanleenhove : Ik citeer even uit het antwoord van minister Gabriëls : 'Het KB van 18 mei 2000 verlengt het KB van 18 mei 1999 en verbiedt de tongvangst binnen de 3-mijlszone voor vissersvaartuigen van meer dan 70 brutoton tussen 1 juni 2000 en 31 mei 2001 en dit wordt wetenschappelijk opgevolgd.'

Minister Vera Dua : Ik kom daar straks bij de garnalenvisserij op terug. Ik heb het KB nog met een jaar verlengd voor de platvis. Op basis van een wetenschappelijke studie inzake de visbestanden en paaiplaatsen, hebben we beslist om het verbod te verlengen en nog uit te breiden. Er was dus wetenschappelijke opvolging. Voor de garnalenvisserij is het nog te vroeg om definitieve resultaten mee te delen.

Warrelnetvisserij is een techniek met voor- en nadelen. Selectiviteit is inderdaad een ecologisch voordeel. Met deze methode worden de kleine vissen gespaard en wordt de zeebodem niet beroerd. Ook wordt zo bespaard op brandstof, wat een voordeel is voor de vissers zelf. Maar zoals u al zei, is het aantal warrelnetvissers bij ons zeer beperkt. Een nadeel is dat bij verlies van de netten – die snel scheuren als ze ergens blijven haken – die nog lange tijd blijven doorvissen. Dat fenomeen noemt men 'ghost fishing'. Vissen blijven verstrikt raken in de netten. Daar heeft niemand een voordeel bij. Het schaadt alleen het visbestand. Bovendien kunnen kleine zeezoogdieren, zoals zeehonden, verstrikt geraken in dit vistuig. Dat is ook een belangrijk nadeel. De heer Ramoudt gaf het reeds aan : daar waar warrelnetten hangen, kunnen andere vaartuigen ook niet zomaar door. Die netten vormen een soort barrière aan de kustlijn. Dat zorgt soms voor een bijna-oorlog tussen vissers met verschillende visserijtechnieken. Bij ons loopt dat niet zo'n vaart. Maar ik hoor wel van sommige reders dat ze bepaald niet opgetogen zijn over de aanwezigheid van warrelnetvissers.

Wat is nu onze houding terzake ? Gezien de beperkte lengte van onze kust vinden we het stimuleren van deze visserijmethode binnen de 3-mijlszone eigenlijk niet wenselijk. Degenen die er zijn, kunnen we behouden. Maar we streven niet naar een forse uitbreiding. Het verder beperken lijkt ons ook niet nodig. Die mensen hebben immers hun plaats gevonden binnen die visserijsector. Er is dus een evenwichtssituatie bereikt, die we willen be-

Dua

houden. Bovendien kunnen als gevolg van het visvergunningbesluit van 1994 slechts nieuwe vaartuigen aan de vloot worden toegevoegd wanneer een minstens even grote capaciteit – uitgedrukt in motorvermogen – zonder overheidssteun wordt onttrokken aan de vloot. Het is dus sowieso niet eenvoudig om nu een nieuw schip met een nieuwe methode in de vaart te brengen. Dan moet er immers een ander verdwijnen. Laten we dit evenwicht dus behouden.

De evolutie van de garnaalstand in de kustwateren wordt gevolgd via een doorlopend onderzoeksprogramma binnen het departement Zeevisserij. Dit gebeurt onder meer via een analyse van visserijstatistische gegevens. Sinds verleden jaar werd het onderzoek uitgebreid met een jaarlijkse najaars-survey in de kustzone, die een visserij-onafhankelijk beeld moet geven van de evolutie. Momenteel is het echter nog te vroeg om hieruit reeds conclusies te trekken. Individuele surveys geven immers altijd slechts een tijdsgebonden beeld van de populatie, en worden pas conclusief wanneer ze deel gaan uitmaken van een langere tijdsreeks.

In het algemeen gaat het niet zo slecht met de platvis. De quota zijn terug opgetrokken. Er is dus een herstel van de populatie in kwestie. Gelukkig maar, want onze vissers vissen vooral op die platvis. De situatie hier is minder dramatisch dan bijvoorbeeld voor de kabeljauw.

Wat de sportvissers betreft, is er op 13 februari een bijeenkomst geweest met vertegenwoordigers van de verschillende betrokken actoren. Dan heb ik het over onze diensten, de sportvissers, de beroepsvissers en de wetenschappelijke instellingen. Tijdens die bijeenkomst werd nagegaan hoe het zit met de concurrentie tussen de sport- en de beroepsvisserij. Dit schijnt in een zeer constructieve sfeer te zijn verlopen. Ik meen dus dat uit dit overleg in de nabije toekomst aanbevelingen zullen voortvloeien om deze verhoudingen te regelen.

U vroeg of we dit besluit willen voorleggen aan het Vlaams Visserijcomité. Het lijkt me nuttig om dat te doen. Het is wel zo dat de belangrijkste personen uit dit comité ook al werden betrokken bij het overleg. Maar het lijkt me evident dat, als we een besluit nemen, we dit voorleggen. Wel moet ik zeggen dat ik onlangs een beperking heb ingesteld met betrekking tot de kabeljauwvangst. Ik heb die niet voorgelegd voor advies, omdat dit zeer dringend was. Als ik zaken uit de visserijsector ter onderkenning voorgelegd krijg, gaat het meestal over het

sluiten van een gebied omdat de quota opgevoerd zijn, of om beschermende maatregelen die steeds met zeer veel aandrang worden gevraagd.

Ik heb de indruk dat het departement steeds op voorhand overleg heeft gepleegd met de belangrijkste actoren. Maar specifiek inzake de sportvisserij lijkt het me goed om eens een uitgebreid advies te vragen aan het Vlaams Visserijcomité, niet alleen voor het nu opleggen van beperkende maatregelen, maar ook voor de vraag hoe we dat zien evolueren. Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen de echte sportvissers – die met netten vissen – en de zeehengelaars, die dus met een hengel vissen. Het gaat hier over een verschil in problematiek. Ik hoor dat het de bedoeling is te proberen een aantal van die sportvissers met netten op te nemen in de beroepssector. Zij zijn immers bijna beroepsmatig bezig. Zo kan men een deel van de verdoken visserij opnemen in de officiële sector.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jos De Meyer tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de operationalisering van de Grondbank

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer De Meyer tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de operationalisering van de Grondbank.

De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik wil eerst kort de geschiedenis van de Grondbank in het Linkerscheldeoevergebied en de toezeggingen die erover werden gedaan even opfrissen. De doelstelling van de Grondbank is enerzijds, door het aanbieden van gronden, de levenskrachtige bedrijven de kans te geven om zo lang mogelijk verder te functioneren en anderzijds, door het aankopen van gronden van wie weg wil, die mensen op een sociaal verantwoorde wijze te laten vertrekken. De oprichting van een grondbank zou deze verschillende doelstellingen kunnen verzoenen en realiseren.

Eind 2001 keurde een meerderheid in het Vlaams Parlement het zogenaamde validatiedecreet goed. Dit schept het wettelijk kader voor de bouwvergunningen voor het Deurganckdok. In artikel 9

De Meyer

werd de activering van een grondbank aan de orde gesteld. Ik citeer : ‘De Grondbank zoals bedoeld in de beslissing van de Vlaamse regering van 24 juli 1998, wordt geactiveerd ten behoeve van de landbouwers in hoofdberoep waarvan landbouwgoederen liggen in de in dit decreet opgesomde gebieden.’ De Vlaamse regering gaf de bouwvergunningen voor het Deurganckdok en de flankerende maatregelen inzake natuurcompensaties werden goedgekeurd op 18 maart 2002. Ook de waarborgen voor de landbouwsector, zoals opgenomen in het goedgekeurde decreet, moesten gelijktijdig worden uitgevoerd. Mevrouw de minister, de werking van een grondbank voor heel Vlaanderen werd trouwens 3 jaar geleden al aangekondigd in uw beleidsbrief.

Het is duidelijk dat hier met twee snelheden wordt gewerkt. Mevrouw de minister, ik heb u in deze commissie op 8 oktober jongstleden ondervraagd over de operationalisering van de Grondbank. Ik heb toen een beknopt overzicht gegeven van het lange wachten van de landbouwers op bedrijfszekerheid. U schetste in uw antwoord de overeenkomst inzake de financiering van de Grondbank en het protocol inzake procedure en modaliteiten van verwerving, ondertekend door de VLM, De Maatschappij en het Gemeentelijk Havenbedrijf Antwerpen. Mevrouw de minister, u voegde eraan toe : ‘Nu pas kan de operatie op basis van onderhandelingen van start gaan. Momenteel worden de onteigeningsplannen voor de natuurcompensaties uitgewerkt. Iedere betrokken landbouwer zal in het najaar van 2002 persoonlijk bezoek krijgen van het aankoopcomité.’

Mevrouw de minister, hoe staat het met dit dossier ? Hoeveel landbouwers werden er ondertussen bezocht door het aankoopcomité ? Hoeveel overeenkomsten werden reeds afgesloten ? Hoeveel hectaren van de wijkers werden verworven voor de Grondbank ?

De Grondbank wordt samengesteld uit gronden overgedragen door de Maatschappij voor het Grond- en Industrialisatiebeleid van het Linkerscheldeoevergebied en door het Vlaams Gewest, of gronden van wijkers die kiezen voor een financiële vergoeding en andere vrijwillig verkochte landbouwgoederen op het grondgebied van de gemeenten Beveren en Sint-Gillis-Waas. Hoeveel hectaren, opgesplitst per categorie, omvat de Grondbank momenteel ? Voor hoeveel hectaren werd een gewoon pachtcontract of een eenjarig hernieuwbaar pachtcontract aangeboden aan landbouwers ?

Hoeveel hectaren zijn er in gebruik voor natuurcompensaties ?

Ook voor het overstromingsgebied Kruibeke-Bazel-Rupelmonde werd de werking van een grondbank vooropgesteld. Hoeveel hectaren worden hier in totaal onteigend ? Hoeveel hectaren werden hier reeds verworven voor de Grondbank ? Voor hoeveel hectaren werd een pachtcontract aangeboden aan landbouwers ? Wanneer wordt het reeds lang aangekondigde ontwerp van decreet betreffende de werking van een grondbank voor heel Vlaanderen voorgelegd aan het Vlaams Parlement ?

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Mijnheer de voorzitter, collega's, de LSO-grondbank is effectief operationeel kunnen worden nadat gronden van het Vlaams Gewest op de Linkerscheldeoever werden overgedragen en het aanvangsfonds voor de LSO-grondbank beschikbaar was, conform de tussen partijen gesloten overeenkomst van 19 september 2002.

De eigendom van de gronden van het Vlaams Gewest werd overgedragen bij decreet, meer bepaald het decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2003 van 20 december 2002. Op 5 december 2002 is 3.718.402,87 euro van het aanvangsfonds voor de LSO-grondbank gestort op een daartoe bestemde rekening van de VLM. Op 15 januari 2003 werd in een gezamenlijke brief van de VLM en afdeling Natuur aan het aankoopcomité Gent 2 gevraagd om effectief over te gaan tot verwerving binnen het beschikbare krediet. Het is dus allemaal vrij recent. Over de timing hebben we vroeger al veel gediscussieerd en ik ben blij dat we het been stijf hebben gehouden. Dit heeft er wel toe geleid dat alles een beetje opgeschoven is.

Sinds 15 januari 2003 zijn onderhandelingen gestart met meerdere landbouwers. De onderhandelingen bevinden zich in verschillende fasen. Er werden echter nog geen aktes verleden.

Via het hogervermelde decreet werd 236,2257 hectare landbouwgrond en 9,1231 hectare landbouwentiteiten – met name twintig gebouwen – overgedragen van het Vlaams Gewest aan de VLM ten behoeve van de LSO-grondbank. De overdracht door de Maatschappij voor het Grond- en Industrialisatiebeleid van het Linkerscheldeoevergebied van de eigendom van haar landbouwgoederen in het buitengebied en de overdracht van het beheer van haar in eigendom verworven landbouwgoederen in het toekomstig onteigeningsgebied, is in

Dua

voorbereiding. Door middel van de uitoefening van het recht van voorkoop in het kader van de ruilverkaveling Beveren-Waas werd een oppervlakte van circa 1,4 hectare verworven. Verder zijn sinds 15 januari 2003 onderhandelingen met meerdere landbouwers lopende. Er werden echter nog echter geen aktes verleden.

In de weidevogelgebieden Putten-West en Doelpolder-Noord samen werden voor circa 20 hectare gebruiksovereenkomsten gesloten. In een ecologisch deel van de Zoetwaterkreek werden voor circa 9,5 hectare gebruiksovereenkomsten gesloten.

Voor eind maart 2003 zal de VLM, conform het gewestplan van 8 september 2000, binnen het ZTA-gebied gebruiksovereenkomsten aanbieden, in functie van de verbetering van de ecologische kwaliteit van de polder, aan de landbouwers die ervoor in aanmerking komen. Het gaat om 45 hectare. Dit zijn in essentie de houders van de vroegere preciaire vergunningen op de betrokken percelen, jonger dan 60 jaar en hoofdberoepslandbouwer. (*Opmerkingen van de heer Jos De Meyer*)

Voor eind maart 2003 zal de VLM een voorstel tot eenjarige pachtovereenkomst op de beschikbare gronden overmaken aan de landbouwers die ervoor in aanmerking komen. Als beschikbare gronden worden die gronden beschouwd die momenteel opgenomen zijn in de LSO-grondbank en die niet moeten worden ingezet voor de natuurcompensaties conform het validatiedecreet of als ruilgrond in het kader van de LSO-grondbank. Landbouwers die voor deze 1-jarige pachtcontracten in aanmerking komen, zijn in essentie de blijvers en de houders van de vroegere preciaire vergunningen op de betrokken percelen, jonger dan 60 jaar en hoofdberoepslandbouwer.

Wat de grondbank-Kruikeke betreft, werd op 18 december 2002 de overeenkomst getekend betreffende het realiseren en het financieren van het herstructureringsaanbod voor de landbouw in Kruikeke en betreffende de procedure en modaliteiten voor het verwerven, het vervreemden of het verpachten van de landbouwgoederen en de wijze van overdracht van landbouwgoederen. Dit was de eerste stap in de operationalisering van de grondbank-Kruikeke. In de overeenkomst heeft het gewest, meer bepaald de AWZ, zich ertoe verbonden het eerste jaar een voldoende aanvangsfonds, voorlopig vastgesteld op een bedrag van 4,50 miljoen euro, op een daartoe bestemde rekening van de

VLM over te schrijven. Verwacht wordt dat de administratieve afhandeling hiervoor einde februari 2003 rond zal zijn. Vanaf begin maart 2003 zal het aanvangsfonds effectief beschikbaar zijn en kan het aankoopcomité de inmiddels lopende onderhandelingen in het kader van de grondbank-Kruikeke afronden en nieuwe onderhandelingen aanvatten.

Het ontwerp van decreet betreffende de oprichting van de Vlaamse Grondbank en houdende wijziging van diverse bepalingen en bijhorende memorie van toelichting zijn opgesteld en kunnen wellicht binnenkort voorgelegd worden aan de Vlaamse regering en nadien aan het Vlaams Parlement. Ik hoop dat dit zo snel mogelijk gebeurt.

De heer Jos De Meyer : Nog voor het reces ?

Minister Vera Dua : Dat hoop ik, maar met de timing moet men altijd voorzichtig zijn. Het betreft trouwens een moeilijk ontwerp van decreet. Het zou me dan ook sterk verbazen indien het nog voor het reces door het parlement wordt behandeld. U moet er immers rekening mee houden dat ook de adviesorganen en de Raad van State nog hun zegje moeten doen.

De heer Jos De Meyer : Nog deze legislatuur ?

Minister Vera Dua : Dat is toch mijn ambitie.

De heer Jos De Meyer : Mevrouw de minister, ik neem nota van uw antwoord. Daaruit leer ik dat de principes over de werking van de grondbank op de Linkerscheldeoever en het gebied Kruikeke-Bazel-Rupelmonde vastliggen. Ik leer ook dat er reeds vele onderhandelingen zijn gevoerd en dat er nog veel gevoerd zullen moeten worden.

Ik onthou echter ook dat er tot op heden nog geen enkele hectare grond opnieuw werd aangeboden aan landbouwers die deze gronden voor landbouw wensen te gebruiken.

De landbouwers in deze gebieden hebben het gevoel – een gevoel dat ik niet kan tegenspreken – dat hier met drie snelheden wordt gewerkt. In dat verband verwijs ik ten eerste naar het validatiedecreet dat door een meerderheid van dit parlement – maar niet door mij – werd goedgekeurd. Ten tweede verwijs ik naar een snelheid vooruit inzake de realisatie van het Deurganckdok, iets waar ik geen probleem mee heb. Ten derde verwijs ik naar de snelheid vooruit inzake de natuurcompensaties. Maar wat het eigenlijke aanbod van deze grond-

De Meyer

bank aan de landbouwers betreft, ervaren de betrokkenen helaas een snelheid achteruit.

Mevrouw de minister, u zult het me wellicht niet kwalijk nemen indien ik u nog voor het reces opnieuw een vraag stel over deze problematiek die voor de betrokkenen uitermate belangrijk is.

Minister Vera Dua : Iedereen heeft er belang bij dat dit snel vooruitgaat. We hebben inderdaad al heel wat discussies achter de rug en ik kan enkel vaststellen dat het nu officieel geregeld is en dat er eigenlijk een grote pot ter beschikking staat.

Het gaat nu wel snel vooruit, maar het is onmogelijk alles op 1 maand rond te krijgen.

Ik zie uw opvolgingsvraag nog voor het reces met belangstelling tegemoet.

Mevrouw Isabel Vertriest : Ik wens enkel nog aan de heer De Meyer te zeggen dat ook wij sterk vragende partij zijn om op het terrein duidelijkheid te verschaffen over die grondbank. Zo kunnen de mensen duidelijk zien hoe dit werkt.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 14.16 uur.*
